

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 243**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

7-2591

Mårbacka , Sunne 9.6. 1917

Käraste!

Bara ett par ord för att säga dig hur glad jag blev över ditt kort i går om den nya dok-
torn . Jag går och väntar på , att allt det elände , som tycks ha brutit lös över världen
i och med kriget äntligen skall ha nått sin höjdpunkt och besynnerligt nog räknar jag
dit allt möjligt så väl motgångar i lantbruket , som din ögonsjukdom. En gång skall det
vända sig, tänker jag , och då blir allting bra. Då har allt ont rasat över. Jag blir så
glad , då det ges något tecken till att något bättrar sig. Och det var väl gott att
få höra att du råkat en mänsklig läkare , som du inte behöver vara så omänskligt rädd
för och att ditt vänstra öga ännu inte är angripet. Det hade den andra inbillat dig in-
sant ? Liksom han också hade fått dig att tro att operationen var nära förestående. Det
var en ryslig karl. Om jag inte gjorde något annat gott på denna resa , så gjorde jag ju åt-
minstone så pass mycket, som att du kom in till staden och blev tvingad upp till den nye.
Nu få vi ju en jämförelsevis lugn tid här på Mårbacka.

Här var ju stilla ovh lugnt hemma , då jag kom, men om en stund kom Henrik hit
och den vanliga oron började . Han är så ängslig för att här inte finns folk. Jag har
i går skrivit till Kungelf och bett KarlGustaf komma hit ocj bli mjölkkörare i sommar.

Apple och körsbärsträd blomma alldeles ofantligt mycket, så att i år blir det nog
frukt. Bra på träna , dåligt på marka", säga de gamla.

En stor hög med brev och skrivelser av alla slag låg och väntade på mig vid hemkomsten . Jag använde gårdagen till att avverka det mesta. Bland annat har jag fått Sven Hedins sista bok. Det är ett väldigt arbete. Jag trodde , att det skulle innehålla något om våra vänner i Jerusalem , men har ännu inte funnit något. Så har jag fått långa rader med vers från en dansk (han är väl från Sönderjylland) med vers om freden , som han ber , att jag skall skaffa till offentligheten. Det är skrivet borta i Ryssland i fångenskap i Mars månad i år .

Jag undrar om jag skall sända det hela till Danmark för här kan man ju inte tänka sig att Danska vers skulle tagas in i någon tidning , men där kanske. De äro naturligtvis mycket enkla.

I dag har jag satt upp mitt tält , det ser så inbjudande ut , så att nu längtar jag dit ner från mitt varma rum. Jag tyckte inte , att det jag hade skrivit tog sig så illa ut , då jag kom hem och det var ju ett gott tecken , fastän så roligt som Pappa långben var det ju på å långt när inte. Jag ville så gärna sammanfatta tidens företeelser i en stor bok , nu medan vi stå mitt uppe i det. Jag glömmar så lätt, jag vill ha fatt på det, medan det står levande för mig. Om det lyckas eller misslyckas , vet jag rakt inte , men det blir alltid ett tidsdokument , om det inte blir något annat. Ja vi ska för resten inte diskutera saken ännu. Det tål det inte.

Jag får nog säga farväl nu för denna gång . Jag längtar ner i tältet. Det är det tråkiga med skrivmaskinerna , att man inte kan släpa dem med sig överallt. Det finns ju portativa, men de stora äro väl bättre. Jag tänker med tacksamhet på de två dagarna på Nääs och sänder min tacksamhet till värdinna och jungfrur.

Diin Selma